

LASATI UN SPATIU INTRE VOI

In "Profetul" lui Kahlil Gibran, Almustafa spune:

"Atunci cand va apropiati, lasati un spatiu intre voi. Lasati vanturile celeste sa danseze intre voi. Iubiti-va, dar nu transformati iubirea intr-un lant: Transformati-o mai degraba intr-o mare, ale carei valuri se sparg de tarmurile sufletelor voastre."

Daca apropierea voastra nu se datoreaza pasiunii, iubirea va creste in fiecare zi.

Pasiunea reduce totul, caci principiul biologic nu este interesat de permanenta legaturii voastre. El nu este interesat decat de reproducere, iar iubirea nu este necesara pentru acest lucru. Poti face copii si fara sa iubesti. Am studiat personal

comportamentul multor animale. Am trait in munti, in padure. Intotdeauna am ramas foarte uimit sa constat ca ori de cate ori fac dragoste, animalele au un aer foarte trist.

Nu am vazut niciodata doua animale facand dragoste cu bucurie. Este ca si cum o forta straina ar face presiuni asupra lor. Actul copulatiei nu este liber in cazul lor; nu le ofera nici un fel de libertate. Reprezinta un lant. Din aceasta cauza, animalele sunt foarte triste. Am observat acelasi lucru si in cazul oamenilor. Ati vazut vreodata un barbat mergand insotit de sotia lui? Nu poti sa stii niciodata daca un barbat si o femeie sunt casatoriti, dar daca arata foarte tristi, poti fi sigur de acest lucru. Odata,

calatoream de la Delhi la Srinagar. In compartimentul meu cu aer conditionat nu existau decat doua locuri, iar unul fusese rezervat de mine. La un moment dat, a venit un cuplu. Erau doi tineri frumosi, un barbat si o femeie. Intrucat nu puteau incapa amandoi, barbatul a lasat-o pe femeie sa intre in compartiment, iar el a intrat in altul.

La fiecare statie, venea insa sa isi vada iubita, aducandu-i flori, fructe sau dulciuri. Eu priveam intreaga scena. Intre doua statii, am intrebat-o pe femeie: "De cat timp sunteti casatoriti?" Mi-a raspuns: "De sapte ani". I-am spus: "Nu ma minti! Poti pacali pe altcineva, dar nu pe mine. Nu sunteti casatoriti". Femeia a ramas socata. Eram un strain. Nu facusem decat sa-i observ. M-a intrebat: "De unde v-ati dat seama?" I-am raspuns: "E foarte simplu: daca ar fi fost sotul dumitale, odata ce ar fi disparut in celalalt compartiment, nu s-ar mai fi intors. Daca ar fi revenit la ultima statie, cea in care trebuie sa coborati, ai fi o femeie fericita!" Mi-a spus: "Nu ma cunoasteti, nu va cunosc, dar ceea ce spuneti este cat se poate de adevarat. Este iubitul meu, prietenul sotului meu". "Asa se explica...", am incheiat eu. Unde gresesc sotii si sotiile? Ei nu cunosc iubirea, dar toata lumea isi accepta sentimentele ca si cum acestea ar fi tot una cu iubirea. In realitate, este vorba de pasiune. Cat de curand, cei doi se plictisesc unul de celalalt. Principiul biologic i-a amagit, facandu-i sa se apropie pentru a se reproduce, dar noutatea dispare repede. In urma ei nu mai raman decat aceleasi fete, aceeasi geografie, aceeasi topografie. De cate ori nu le-au explorat pana atunci...

intreaga lume este trista din cauza casatoriei, dar nimeni nu pare sa-si dea seama de cauza. Iubirea este un fenomen extrem de misterios. Almustafa afirma despre el ca nu te poate plictisi, caci nu este tot una cu pasiunea. El spune: Atunci cand va apropiati, lasati un spatiu intre voi. Stati impreuna, dar nu incercati sa va dominati unul pe celalalt. Nu incercati sa va posedati si sa va distrugeti reciproc individualitatea. Atunci

cand trairi cu altcineva, lasati un spatiu intre voi... Daca sotul ajunge mai tarziu acasa, nu este deloc necesar ca sotia sa il interogheze, intrebându-l unde si cu cine a fost. Barbatul are nevoie de propriul sau spatiu; este un individ liber. Doi indivizi liberi traiesc impreuna si nimeni nu are dreptul sa interfereze cu spatiul lor interior. Daca sotia intarzie, nu este necesar ca barbatul sa o intrebe: "Unde ai fost?" Ea are dreptul la propria sa libertate. Din pacate, asemenea lucruri se petrec zilnic, in fiecare camin. Cei doi soti se cearta pentru pretexte minore, adevaratul motiv fiind acela ca nu sunt dispusi sa ii acorde celuilalt spatiul de care are nevoie. Preferintele difera de la om la om. Sotului ii poate placea un lucru, sotiei altul. Asta nu inseamna ca cei doi trebuie sa se certe, ca pentru simplul motiv ca sunt casatoriti, ei trebuie sa aiba aceleasi preferinte. Ce sa mai vorbim de toate aceste intrebari... Fiecare dintre soti se intoarce acasa obsedat de urmatoarele ganduri: "Oare ce o sa ma intrebe? Si ce am sa-i raspund?" Femeia stie dinainte ce urmeaza sa isi intrebe barbatul si ce va raspunde acesta, stie ca o va minti in fata. Ce fel de iubire este aceasta, tot timpul suspicioasa, mereu predispusa spre gelozie? Este suficient ca sotia sa te vada discutand si razand cu o alta femeie pentru a-ti strica intreaga seara. La fel si invers.

Oamenii nu realizeaza ca habar nu au ce este iubirea. Iubirea nu suspecteaza niciodata; ea nu stie ce inseamna gelozia. Iubirea nu interfereaza niciodata cu libertatea celuilalt. Nu se impune, ci ofera libertate, iar libertatea nu este posibila decat daca apropierea include un anumit spatiu, in care fiecare poate sa se desfasoare asa cum doreste. Aceasta este frumusetea lui Kahlil Gibran ... Poemul lui este minunat. Un indragostit adevarat ar trebui sa se bucure ca iubita lui este fericita alaturi de un alt barbat, caci tot ce isi doreste el mai presus este ca ea sa fie fericita. Acelasi lucru este valabil si invers. Daca barbatul discuta cu o alta femeie si se simte fericit, sotia lui ar trebui sa fie incantata, nu sa se certe cu el. Cei doi sunt impreuna pentru a-si face vietile mai frumoase, nu pentru a si le urati. Din pacate, realitatea arata cu totul altfel. Sotiile si sotii stau impreuna numai pentru a-si face reciproc nervi, pentru a-si distruge vietile. Ei nu inteleg semnificatia iubirii. Atunci cand va apropiati, lasati un spatiu intre voi ... Nu este nimic contradictoriu in aceasta afirmatie. Cu cat ii acorzi celuilalt un spatiu mai mare, cu atat mai mult veti rezista impreuna. Cu cat ii acorzi o intimitate mai mare, cu atat mai intimi veti reusi sa fiti. Nu veti mai fi doi dusmani intimi, ci doi prieteni intimi. Lasati vanturile celeste sa danseze intre voi. Legea fundamentala a existentei face ca apropierea prea mare, o perioada prea lunga de timp, sa distruga floarea iubirii. Voi singuri sunteti cei care o calcati in picioare, nepermitându-i spatiul necesar pentru a creste. Oamenii de stiinta au descoperit recent ca animalele au un imperativ al teritoriului. Cred ca ati vazut cu totii cainii "marcându-si" stalpii. Credeti ca este ceva inutil? Nici vorba. Ei traseaza astfel hotarele spatiului in care traiesc: "Acest teritoriu este al meu". Mirosul urinei lor va impiedica alti caini sa patrunda in respectivul teritoriu, incalcându-l. Oricat de mult s-ar apropia ei de teritoriul marcat, cainele nici nu-i va baga in seama. Un singur pas insa in interior si lupta va incepe. Toate animalele care traiesc in salbaticie fac acelasi lucru. Nici chiar un leu nu te va

ataca daca nu ii incalci teritoriul, convins ca esti un gentleman. Daca i-l incalci insa, te va ataca, oricine ai fi. Singurii care nu isi marcheaza teritoriul sunt oamenii. Asta nu inseamna insa ca ei nu simt aceasta necesitate. Este suficient sa calatoresti cu un tren aglomerat, in care oamenii se calca in picioare, ca sa constati cat de atenti raman totusi sa nu se atinga reciproc. Lumea in care traим devine din ce in ce mai aglomerata. Tot mai multi oameni o iau razna, se sinucid, comit crime, pentru simplul motiv ca nu au la dispozitie spatiul de care au nevoie. Cel putin indragostitii ar trebui sa fie mai sensibili, sa inteleaga ca celalalt are nevoie de un spatiu privat. Una din cartile mele preferate este Akhari Kavita - "Ultimul poem", de Rabindranath Tagore. Nu este o carte de poezie, ci un roman, dar un roman foarte straniu, plin de invataminte. O fata si un baiat se indragostesc, si imediat isi propun sa se casatoreasca. Fata ii spune: -Dar cu o conditie.... Este o fata bogata, sofisticata, citita. Baiatul ii raspunde: -Accept orice conditie, caci nu pot trai fara tine. Fata insista: -Mai intai asculta conditia. Gandeste-te la ea. Nu este o conditie obisnuita. Conditia este sa nu traим in aceeasi casa. Eu am un teren imens, cu un lac frumos, inconjurat de copaci si gradini. Iti voi construi o casa, pe malul opus al lacului fata de casa in care locuiesc eu. -Bine, dar ce rost are sa ne mai casatorim atunci? -Casatoria nu inseamna sa ne distrugem reciproc. Eu iti acord spatiul de care ai nevoie. La randul meu, am si eu nevoie de spatiu. Din cand in cand, atunci cand ne plimbam prin gradina, ne-am putea intalni, accidental. Sau poate in timp ce ne plimbam pe lac, cu barca. Cateodata, te-as putea invita la ceai, la mine acasa. -Este o conditie absurda, ii spuse baiatul. -In acest caz, uita de casatorie, ii raspunde ea. Daca nu vom proceda astfel, iubirea noastra nu va putea creste, caci noi nu ne vom putea pastra prosperitatea. Vom ajunge sa credem ca avem drepturi unul asupra celuilalt. Eu am tot dreptul sa iti refuz invitatia. La fel si tu. In acest fel, libertatea noastra nu va fi afectata, si ea reprezinta solul fertil pe care poate creste iubirea. Evident, baiatul nu a reusit sa inteleaga ce vrea fata sa spuna, asa ca a renuntat la ea. Rabindranath are insa aceeasi viziune ca si Kahlil Gibran. De altfel, au scris in perioade aproape identice. Daca veti reusi sa va acordati reciproc spatiul necesar si sa ramaneti apropiati, vanturile celeste vor dansa printre voi. Iubiti-va, dar nu transformati iubirea intr-un lant. Iubirea trebuie sa fie un cadou, daruit sau primit, niciodata o cerere. In caz contrar, desi stati impreuna, veti ajunge mai indepartati decat stelele. Puntea intelegerii nu va va uni, caci nu i-ati lasat spatiul necesar. Transformati-o mai degraba intr-o mare, ale carei valuri se sparg de tarmurile sufletelor voastre. Nu faceti din iubire un fenomen static. Nu o transformati in rutina. Transformati-o mai degraba intr-o mare, ale carei valuri se sparg de tarmurile sufletelor voastre. Daca va puteti bucura simultan de libertate si de iubire, nu mai aveti nevoie de nimic altceva. Ati obtinut totul. Nu mai exista nimic mai presus de acest lucru.

OSHO - Iubire, libertate si solitudine. O noua viziune asupra relatiei de cuplu - pag.
92